

पाषण्डः

पाषण्डः, पुं, (पापं मनोति दर्शनसंसर्गादिना ददातीति । षण्ण च दाने + ञमन्तात् डः । एयो-दरादिन्वात् साधुः । यदा, पाति रक्षति दुष्कृ-तेभ्य इति । पा + क्तिप् । पा वेदधर्मसं वक्ष-यति खण्डयतीति । यदुक्तम् ।

“पालनाच्च त्रयीधर्मः पाषण्डेन निगद्यते ।

तं व(ख)ण्डयन्ति ते यस्मात् पाषण्डास्तेन हेतुना ॥

नानाव्रतधरा नानावेशाः पाषण्डिनो मताः ॥”) वेदविरुद्धाचारवान् सर्ववर्णचिह्नधारी । बौद्ध-चपयकादिः । इति भरतः ॥ तत्पर्यायः । सर्व-लिङ्गी २ । इत्यमरः । २।१।७५ ॥ कौलिकः ३ पाषण्डिकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ पाष-ण्डादिसम्भाषणे दोषो यथा,—

“तस्मात् पाषण्डिभिः पापैरालापं स्पर्शनं त्यजेत् ।

विशेषतः क्रियाकाले यज्ञादौ चापि दीक्षितः ॥ क्रियाहानिर्यद्दे यस्य मासमेकं प्रजायते । तस्यावलोकनान् सूर्यं पश्येत् मतिमान् नरः ॥ किं पुनर्येस्तु सन्ध्यायां त्रयीं सर्वात्मना दिज् ॥ पाषण्डभोजिभिः पापैर्वेदेवादेवरोधिभिः ॥ पाषण्डिनो विकर्मस्थान् वैडालव्रतिकान् शठान् । हेतुकान् वकटकींश्च वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत् ॥ दूरापास्तसु संसर्गः सहास्या वापि पापिभिः । पाषण्डिभिर्दुराचारैस्तस्मात्तान् परिवर्जयेत् ॥ एते नयास्तवाखाता दृष्ट्या श्राद्धोपघातकाः । येषां सम्भाषणात् पुंसां दिनपुण्यं प्रणश्यति ॥ एते पाषण्डिनामानो ह्येतान् आलपेद्बुधः । पुण्यं नश्यति सम्भाषादेतेषां तद्दिनोद्भवम् ॥ पुंसां जटाधरणमौच्छावतां तृपेव मोघाश्रिनामखिलश्रीचनिराकृतानाम् । तोषप्रदानपिष्टपिष्टवह्निस्तानां सम्भाषणादपि नरा नरकं प्रयान्ति ॥”

इति विष्णुपुराणे ३ अंशे १० अध्यायः ॥ * ॥ पाषण्डादीनां लक्षणं यथा,—

“भद्रः स्वधर्मात् पाषण्डो विकर्मस्थो निषिद्धकृतः । यस्य धर्मध्वजो निव्यं सुरध्वज इवोत्थितः ॥ प्रच्छन्नानि च पापानि वैडालं नाम तद्ब्रतम् ॥ तद्वान् वैडालव्रतिकः ॥

प्रियं अक्तिं पुरोऽप्यत्र विप्रियं कुरुते भृशम् । अक्तापराधचेष्टश्च शठोऽयं कथितो बुधैः ॥ सन्देहकङ्कतुभिर्यः सत्कर्मसु सहेतुकः । अर्वागदृष्टिर्नैकतिक्रः स्वार्थसाधनतत्परः ॥ शठो मिथ्याविनीतश्च वकटकिरुदाहृतः ॥” इति । एतद्वैकार्या चामी ॥ * ॥ अपि च ।

सदाश्रव उवाच ।

“वेदव्यदेवं परत्वेन वदन्त्यज्ञानमोहिताः । नारायणाज्जगद्वन्द्यं ते वै पाषण्डिनस्तथा ॥ कपालभस्मास्मिधरा ये ह्यवेदिकलिङ्गिनः । ऋते वनस्याश्रमाश्च जटावल्कलधारिणः । अवैदिकक्रियेपितास्ते वै पाषण्डिनस्तथा ॥ शङ्खचक्रोर्दुष्प्रादादिचिह्नैः प्रियतमैर्हरेः ।

पाषण्डः

रक्षिता ये द्विजा देवि ! ते वै पाषण्डिनो मताः ॥

श्रुतिस्त्रुत्युक्तमाचारं यस्तु नाचरति दिजः । स पाषण्डोति विज्ञेयः सर्वलोकेषु गर्हितः ॥ समस्तयज्ञभोक्तारं विष्णुं ब्रह्मण्यदेवतम् ॥ उदस्य देवताश्चैव कुर्वीति च ददाति च । स पाषण्डोति विज्ञेयः स्वतन्त्रो वापि कर्मसु ॥ स्वातन्त्र्यात् क्रियते यैस्तु कर्म वेदोदितं महत् ॥ विना वै भगवत्प्रोखा ते वै पाषण्डिनः स्मृताः ॥ यस्तु नारायणं देवं ब्रह्मवदादिदेवतेः । समत्वेनैव वोक्षेत् स पाषण्डो भवेत् सदा ॥ अनास्था क्रियते यैस्तु मनोवाक्कायकर्मभिः । वासुदेवं न जानाति स पाषण्डो भवेत् दिजः ॥ हरेर्नामैकमन्त्राभ्यां लोकाः सङ्घिविर्वर्जिताः । यदि वर्णाश्रमाद्या ये ते वै पाषण्डिनः स्मृताः ॥ वर्णानां गुरवो निव्यं श्रिवे यद्यप्यवैष्णवाः । भगवद्गर्भरक्षिता वैष्णवादिविन्दकाः ॥ रजस्तमोमया जीवहंसका जीवभक्षकाः । असत्प्रतिग्रहरता देवना यामयाजकाः ॥ भद्राचारास्तथा ब्राह्म्या नानाविभूषणकाः । देवतोच्छिद्यश्राद्धादिभोजिनः शूद्रवत्क्रियाः ॥ विविधासत्कर्मरता भक्ष्याद्याविचारिणः । लोभमोहमदक्रोधकामाहङ्कारिणः सदा ॥ सर्वविधाः पारदारिकाद्या येऽत्र शुभानने ! । अन्येषां का कथा तत्र पाषण्डा ब्राह्मणाः स्मृताः ॥ वर्णाश्रमाद्या ये तेषां स्वधर्मविवर्जिताः । ते वै पाषण्डिनो देवि ! नारायणवर्धमुखाः ॥ सर्वाश्रिनो द्विजा येऽपि सर्वविक्रयिणस्तथा । षड्वेदाचाररक्षितास्तै वै पाषण्डिनो मताः ॥ ये त्वसद्गच्छपानादिरता लोका निरन्तरम् । श्रिवे ! पाषण्डिनो ज्ञेया इह ते नात्र संशयः ॥ विष्णुवैष्णवगोभूमिदेवादिषु विशेषतः । अश्वत्थतुलसीतीर्थचेत्रादिषु महागुरौ । लक्ष्मीसरस्वतीगङ्गायमुनासु वरानने ! । स्मृताः पाषण्डिनस्तैऽपि ये न सेवापरायणाः ॥ रुद्राचेन्द्राक्षभद्राजस्माटिकाद्यादिधारिणः । जटिला भस्मलिप्ताङ्गास्ते वै पाषण्डिनः प्रिये ॥ असिजीवी मसीजीवी धावकः पाचकस्तथा । एते पाषण्डिनो विप्रा मादकद्रव्यभोजिनः ॥ देवि ! काष्ठादयो भक्ता अनन्यश्रणास्तु ये । पाषण्डसङ्गं न कुर्यान्तैर्देवानभोजने ॥ यदि देवश्राद्धोभाषो हातस्याभोजनम् । तत्स्यश्रंजलपानञ्च षक्रुस्तत्सङ्गमादिकम् ॥ तत्पानभोजनलापसङ्गालिङ्गनतोऽचिरात् । पाषण्डिनो वैष्णवाः स्युरन्येषामपि का कथा ॥ किमत्र बहुनोक्तेन ब्राह्मण्ये ह्यवैष्णवाः । असदाचरणाश्चेत् स्युस्तदा पाषण्डिनः स्मृताः ॥ एतद्भोजनपानादिकर्मविवैष्णवा जनाः । पाषण्डिनस्तथा स्युर्वै जटाभस्मादिधारिणः ॥ इति पाण्डोत्तरखण्डे पाषण्डाचरणं नाम ४२अः ॥ तस्य व्याख्यत्वं यथा,—

“तत्र पाषण्डसंयोगं सङ्गं भज सतां सदा ।

पाषाण

कामं क्रोधञ्च लोभञ्च मोहञ्च मदसत्सरो ॥ इति पाण्डे क्रियायोगवारे १६ अध्यायः ॥ * ॥ तस्य राष्ट्राह्विच्छन्तयता यथा,—

“कितवान् कुशीलवान् क्रूरान् पाषण्डस्थांश्च मानवान् । विकर्मस्थान् श्रौचिकांश्च क्षिप्रं निव्वासयेत् पुरात् ॥

एते राष्ट्रं वर्तमाना र्वाचः प्रच्छन्नतस्कराः । विकर्मक्रियया निव्यं वाधन्ते भद्रिकाः प्रजाः ॥ इति मानवे ६ अध्यायः ॥

अपि च ।

“आक्रुद्वांश्च तथा लुब्धान् दृष्टार्थात्तत्रभाषिणः । पाषण्डिनस्तापसादीन् परराष्ट्रेषु योजयेत् ॥ इति युक्तिकल्पतरुः ॥

पाषण्डकः, पुं, (पाषण्ड एव । स्वार्थे कन् ।) पाषण्डः । इति शब्दरत्नावली ॥

पाषण्डो, [न] पुं, (पां त्रयीधर्मं वक्षयतीति । पा + षण्ड + शिनिः ।) पाषण्डः । इति जटा-धरः ॥ (यथा, मनुः । २ । ३० ।

“पाषण्डिनो विकर्मस्थान् वैडालव्रतिकान् शठान् ।

हेतुकान् वकटकींश्च वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत् ॥”) पाषाणः, पुं, (प्रथित पीडयत्यनेनेति । पघ पीडने + बाहुलकात् आनच् । “पघैर्बिचि ।” २ । ६० । इत्यञ्जलदत्तोक्ता स च शिन् ।) प्रस्तरः । तत्-पर्यायः । यावः २ । उपलः ३ अस्मा ४ श्रिणा ५ दृषत् ६ । इत्यमरः । २।१।४ । ३श्रुत् ७ । इति भरतः ॥ प्रस्तरः ८ पारावुकः ९ पारटोटः १० षंभरः ११ काचकः १२ । इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा, देवीभागवते । ४ । २१ । ५४ । “गतेऽथ नारदे कंसः समाहूयाथ बालकम् । पाषाणे पोषयामास सुखं प्राप च मन्दधीः ॥” पाषाणादिनिर्मितत्वात् देवताप्रतिमादि । यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ३२ ।

“पूजां विना प्रतिष्ठां नास्ति न भन्नं विना प्रतिष्ठा च ।

तदुभयविप्रतिपन्नः पश्यतु गीर्वाणपाषाणम् ॥”) पाषाणगर्दभः, पुं, हेतुसन्निवृत्तदुरोगविशेषः । तद्व्ययमाह ।

“वातश्लेष्मासङ्गतः श्वयुर्हनुसन्निजः । स्थिरो मन्दरजः क्षिण्णो ग्रियः पाषाणगर्दभः ॥” स्थिरः कठिनः ॥ * ॥ तच्चिकित्सां यथा,—

“पाषाणगर्दभं पूर्वं खेदयेत् कुशलो भिषक् । ततः पनसिकाप्रोक्तेः कल्केरुण्यैः प्रलेपयेत् ॥ वातश्लेष्मिकशोथनैः कर्कुरथैश्च लेपयेत् । परिपाकगतं भिन्ना ब्रणवत्सुपाचरेत् ॥ जलोकाभिर्हृते रक्ते स शान्तिं विनीषधम् । एतत्स्यलेषु बहुषु प्रेषितं लिखितं ततः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ पाषाणचतुर्दशी, स्त्री, (पाषाणवाधा पाषाणवत्-पिष्टकभोजनसाध्या चतुर्दशी ।) दक्षिणराशिस्थ-रविकञ्चुत्तपक्षीयचतुर्दशी । यथा, भविष्ये ।